

11 17 5 A10

1. adventná nedeľa

domáca pobožnosť

28. 11. 2021

Liturgické texty : Iz 64, 1-11 Ž 80, 2-8 1K 1, 3-9

Kázňový text : Mk 13, 24-37

Téma : Túžba po apokalypse

²⁴ V tých dňoch, po onom súžení, slnko sa zatmie, mesiac nevydá svoj jas, ²⁵ hviezdy budú padať z neba a nebeské moci sa pohybovať. ²⁶ Vtedy uvidia Syna človeka prichádzať na oblakoch s veľkou mocou a slávou. ²⁷ A vtedy pošle anjelov a zhromaždí svojich vyvolených zo štyroch strán sveta, od konca zeme až po koniec neba. ²⁸ Od figovníka naučte sa podobenstvu: Keď mu ratolesť už raší a lístie pučí, viete, že je leto blízko. ²⁹ Tak aj vy, až uvidíte, že sa toto deje, vedzte, že je blízko, pred dvermi. ³⁰ Veru vám hovorím: Nepominie sa toto pokolenie, kým sa to všetko nestane. ³¹ Nebo a zem sa pominú, ale moje slová sa nikdy nepominú. ³² O tom dni a hodine však nikto nevie, ani anjeli v nebi, ani Syn, iba Otec. ³³ Majte sa na pozore, bdejte, lebo neviete, kedy príde ten čas. ³⁴ Je to ako s človekom, ktorý odcestoval z domu a svojim služobníkom určil, čo majú robiť. Každému dal prácu a vrátnikovi prikázal, aby bdel. ³⁵ Bdejte teda, lebo neviete, kedy príde pán domu, či večer, alebo o polnoci, či keď kohút spieva alebo ráno. ³⁶ Nech vás nenájde spať, keď príde nečakane! ³⁷ A čo hovorím vám, hovorím všetkým: Bdejte!

Keď sme pozorne počúvali evanjeliá posledných nediel cirkevného roka, pravdepodobne sme si uvedomili, že to čo mali spoločné bolo, že hovorili o posledných veciach človeka, o pripravenosti, bdlosti, o konci časov. Začiatok nového cirkevného roka, ktorý je spojený s adventným obdobím je, podobne ako to predchádzajúce obdobie, spojený s pripravenosťou, bdlosťou, očakávaním. V poslednú nedeľu, ktorú sme spoločne pred prijatím nových opatrení slávili v chráme Božom, sme uvažovali nad podobenstvom o desiatich pannách no zároveň sa aj povzbudzovali slovami apoštola, ktorý nám pripomína, aby sme nestrácali dôveru. Božie slovo, nad ktorým dnes uvažujeme nám na prvý pohľad predostiera podobnú tematiku, či skôr nás stavia pred výzvu: byť bdely, pozorný, lebo nikto nepozná hodinu ani deň príchodu Syna človeka – teda, aby sme boli, ako pionieri: vždy pripravení. Celý ten text je akoby zaškatulkovaný do vízie konca času s tmavou oblohou, mesiaca bez svetla a padajúcich hviezd. Vzbudzuje to možno až katastrofický scenár. No evanjelista tým sleduje istú líniu: keď sa toto bude diať, potom sa zjaví Syn človeka a všetci ho uzrú *prichádzať na oblakoch s veľkou mocou a slávou* a potom nastane zoskupenie národa. Priam akčný – našimi slovami – apokalyptický podtón, ktorý môže v nás vyvolať opäť len otázky, a síce, čo pre nás dnes tento text znamená a kde v ňom nájdeme dobré správy?

Bdejte! Buďte pripravení a čakajte. „Čakanie“ je typické slovo adventu. Čakaj na príchod Pána, alebo aj čakaj na apokalypsu. Nevieť ako vy, ale ja som v poslednom období s čakaním takmer skončil. Už sme veľa čakali. Ak advent znamená čakanie, potom sme v advente už takmer dva roky. Aj samotný zmysel pre čas je za posledné dva roky trochu zvláštny. Je tu akási jednotvárna monotónnosť: zostať doma, dbať s kým sa stretávame ... a tak je tomu deň čo deň, týždeň čo týždeň, pričom jeden mesiac sa prelína na nerozoznanie v ďalší ... a zároveň takto ubehlo už mnoho času ... no predsa sa počas toho obdobia v našom „dome“ aj mimo neho stalo toľko vecí, ktoré treba reštrukturalizovať, prehodnotiť, reorganizovať a je toľko správ, ktoré v priebehu niekedy pár dní, inokedy pár hodín človek nestíha vstrebávať a preto má už všetkého dosť ... a už sa mu nechce čakať! Celý život je niekedy ako čakanie na

Godota. Zmysel pre čas sa s nami akoby zahrával. Možno by sme teraz ako jediná štruktúru rozlišovania času vedeli pomenovať na „dobu pred Covidom“ a „dobu Covidu“, nakoľko „doba po Covide“ je zatiaľ v nedohľadne. Je to ale klasický kolobeh života. Každý z nás si vie pomenovať tu vlastnú „dobu pred ...“ a „dobu ...“ – niekedy to je to, čo sa stane, keď zažijeme v živote meniace sa alebo dokonca traumatické udalosti, existuje čas predtým a čas po tom, ktorý náš život, našu minulosť, súčasnosť a možno i budúcnosť delí na dve časti. Možno niekto delí dobu na „pred revolúciou“ a „po revolúcii“, alebo inak „pred socikom“ či „po sociku“, „pred narodením detí“, atď. ... A mnohokrát niet cesty späť do života, ktorý sme žili pred touto udalosťou. Keď sa pozrieme na text evanjelia týmto spôsobom, môže tam byť pre nás niečo viac, okrem toho, že sa tam píše o bdlosti, vytrvalosti a pozornosti.

Evanjelium podľa Marka, z ktorého sú slová nášho biblického textu je najstarším evanjeliom a bolo napísané okolo roku 70, v čase, keď sa odohrávala istá udalosť – vojna. Prvá židovsko-rímska vojna, ktorá prebiehala v tom období a jej dozvuk vidno do dnešných dní – koniec spočíval v zničení chrámu v Jeruzaleme. Boli to dramatické a traumatické zážitky ... a tieto životné skúsenosti si našli cestu do evanjelia a odzrkadľujú sa v tejto malej apokalypse, nad ktorou sa zamýšľame. Hoci v samotnom evanjeliu je to Ježiš, ktorý hovorí svojim učeníkom o tom, čo môžu očakávať, keď sa priblíži koniec časov, v pozadí je v skutočnosti autor evanjelia, ktorý hovorí o skúsenostiach ľudí práve v tom ťažkom roku 70. To čo sa Pán Ježiš ale i autor evanjelia snažia v skutočnosti podať aj prostredníctvom akýchsi pre nás katastrofických scenárov je práve nádej. Nádej v čase veľkej neistoty, či nestability. *V tých dňoch, po onom súžení, slnko sa zatmie, mesiac nevydá svoj jas, hviezdy budú padať z neba a nebeské moci sa pohybovať. Vtedy uvidia Syna človeka prichádzať na oblakoch s veľkou mocou a slávou.*

Často pri počutí slova „apokalypsa“ si v mysli predstavíme katastrofický scenár – možno scenár zo seriálu *The Walking Dead*. Apokalypsy majú mnohokrát zlú povest' bez dobrého dôvodu. O akejkolvek katastrofickej udalosti väčšieho rozsahu hovoríme ako o apokalypse, ale v skutočnosti máme na mysli len katastrofu, či krízu. Použitie slova apokalypsa v tomto zmysle tak stráca na svojom význame. Apokalypsa nie je o katastrofe, ale o momente odhalenia, odkrytia. Tento moment nemá za cieľ vystrašiť či ohroziť človeka, ale skôr dať mu nádej a útechu. Preto aj nás povzbudzujú slová evanjelia: *v tých dňoch, po onom súžení* – teda po ťažkých, zvláštnych časoch – *uvidia Syna človeka prichádzať na oblakoch s veľkou mocou a slávou*. Je po utrpení. Existuje budúcnosť a táto budúcnosť bude odlišná od toho, čím si teraz prechádzame. Odlišné od toho, čo teraz vidíme okolo nás. Odlišné od našej reality. Je tam totiž nádej a zaslúbenie: *nebo a zem sa pominú, ale moje slová sa nikdy nepominú!*

V Písme svätom je veľa apokalyptických textov, ba dokonca aj niekoľko úplne apokalyptických kníh. Často vychádzajú z konkrétnych historických udalostí alebo reagujú na ne – opisujú radikálne zmeny, ktoré sa dejú vo svete, vôkol nich, samozrejme, sú často opísané vo veľmi zvláštnych obrazoch, no to čo ich navzájom spája je, že sú produktom skúseností ľudí a toho, ako sa snažia pochopiť situáciu a to čo sa s nimi deje. Apokalypsa nás však nechce vystrašiť, ale chce nám ponúknuť pohodlie, nádej a budúcnosť, aj keď nikto nevie, kedy sa oná „budúcnosť“ stane realitou, lebo *o tom dni a hodine však nikto nevie, ani anjeli v nebi, ani Syn, iba Otec*. A tak aj tento biblický text veľmi dobre zapadá do našej situácie so začiatkom adventu 2021. Už teraz sme v kríze alebo v mnohých krízach – či už spoločenských alebo

rodinných. Túžime po dobrých správach, po rozumných opatreniach, po klesajúcich počtoch nakazených, túžime po politikoch po celej tvári Zeme o primerané a rozumné konanie ... ale verím, že túžime aj po apokalypse – po odhalení, odkrytí reality, kde sa utrpenie končí ... či? Ako kresťania vieme, že Boh je verný a nikdy nás neopustí – je s nami v časoch dobrých i v časoch zlých. Boh vzal na seba ľudskú podobu v Ježišovi Kristovi a Jeho smrťou a vzkriesením sme oslobodení od strachu o budúcnosť, lebo vieme, že tá vyššie spomínaná „budúcnosť“ bude našou realitou, ktorá čaká každého z nás. Zatiaľ, kým žijeme na tomto svete, sme ľuďmi, ktorí sa mnohým nechávajú zlomiť – častokrát sa ocitáme v situácii, keď akoby naraz bojujeme s večnou nádejou a ľudským zúfalstvom ... najmä vtedy, keď sme uprostred krízy, keď sa nám všetko zdá nepredvídateľné, neisté, desivé a brutálne, ba dokonca keď máme problém vnímať Božiu prítomnosť a vernosť ... No práve v tých časoch potrebujeme túto apokalypsu. Potrebujeme počuť zaslúbenie o Božej vernosti a o Božom konečnom návrate – o tom je doba adventu. Možno teraz nemôžeme spoločne modlitbou i piesňami si to pripomínať v chráme, ale to nič nemení na veci. Je to daromné, ak si nevieme v prvom rade pripomínať Božiu prítomnosť v našich životoch. Boh je prítomný v tvojom živote a chce tam aj zostať. *Bud' verný až do smrti a dám ti veniec života*, hovorí nám sám Pán v Zjavení, v apokalypse Jánovej. Preto je dobré túžiť po apokalypse v zmysle toho, čo už bolo povedané. Byť uvedomelý, bdely a pozorovať či skôr odhaľovať Božie konanie vo svojom živote ...

Milý brat, milá sestra túžiš v tomto adventnom období po apokalypse? Túžiš po zjavení Boha vo svojom živote? *Bdejte teda, lebo neviete, kedy príde pán domu, či večer, alebo o polnoci, či keď kohút spieva alebo ráno. Nech vás nenájde spať, keď príde nečakane!* Amen.

Modlitba:

Drahý náš nebeský Otče, ďakujeme Ti, že si nám dal toľko požehnaní, aby sme sa mohli dožiť nového cirkevného roku. Ďakujeme Ti za milosť, ktorá nás dosiaľ sprevádzala, za lásku, ktorá nám žehnala, za svetlo Tvojho evanjelia, ktoré prežiarovalo temnosti nášho života.

Prosíme Ťa, obdar nás svojím Duchom Svätým, ktorý by naplnil naše srdcia istotou viery v Teba, pevnou nádejou, že aj v budúcnosti budeš s nami a požehnáš prácam, ktorými nás poveruješ. Drž svoju ochrannú ruku nad nami, našimi rodinami, nad celým ľudstvom, aby sme v pokoji, vzájomnom porozumení a v láske mohli žiť na svete. Naplň naše srdcia radostnou istotou svojej prítomnosti, rozmnožuj rady úprimne veriacich, prebúdžaj nás všetkých k pokániu a dokonaj dielo spasenia tam, kde Tvoja milosť zasiahla. Prosíme za chorých, trpiacich, hladných, utláčaných, prenasledovaných – zasiahni svojou pomáhajúcou milosťou všade, kde Ťa potrebujú a kde sa k Tebe utiekajú.

Požehnaj všetky dobré snahy a predsavzatia aj v nastávajúcom roku, aby Tvoje kráľovstvo pokoja, lásky, radosti medzi nami rástlo až do Tvojho príchodu v moci a sláve.

Amen.
